

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.siŠtevilka: 018-005/2026-4
Datum: 5. 2. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja kot predsednika senata ter mag. Zlate Jerman in Sama Červeka kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Hematološki analizator – 2 kom, potrošni material in vzdrževanje*« na podlagi zahtevkov za revizijo vlagateljev (1) Axon Lab trgovina in medicinske storitve, d.o.o., Rimska ulica 4, Slovenska Bistrica (v nadaljevanju: prvi vlagatelj) in (2) LABENA trgovina, svetovanje in proizvodnja laboratorijske opreme, d.o.o., Verovškova ulica 64, Ljubljana, ki ga zastopa odvetnik Mitja Lamut, Pražakova ulica 10, Ljubljana (v nadaljevanju: drugi vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ortopedska bolnišnica Valdoltra – Ospedale ortopedico Valdoltra, Jadranska cesta 31, Ankaran – Ancarano (v nadaljevanju: naročnik), 5. 2. 2026

odločila:

1. Obravnavanje zahtevkov za revizijo prvega in drugega vlagatelja se združi v en revizijski postopek.
2. Zahtevek za revizijo prvega vlagatelja se zavrne kot neutemeljen.
3. Zahtevek za revizijo drugega vlagatelja se zavrne kot neutemeljen.
4. Zahteva prvega vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.
5. Zahteva drugega vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo

29. 10. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008540/2025-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 715001-2025, z enim popravkom.

Naročnik je 19. 12. 2025 sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb*« št. 40/166-25 (v nadaljevanju: izpodbijana odločitev), iz katere izhaja, da se javno naročilo ne odda, ker sta obe prejeti ponudbi, tj. ponudba prvega in drugega vlagatelja, nedopustni.

Za ponudbo prvega vlagatelja je naročnik v izpodbijani odločitvi navedel, da ponudba ni dopustna, ker v njej niso predloženi 1.) CE certifikat za hematološka analizatorja in 2.) CE certifikat za ponujeni potrošni material višjih razredov.

Za ponudbo drugega vlagatelja je naročnik v izpodbijani odločitvi navedel, da 1.) hematološki analizator ne izpolnjuje osnovne zahteve, saj alternativna metoda za trombocite (tj. PLT-O v primeru drugega vlagatelja) nima IVDR certifikata, pri čemer je tudi v katalogu navedeno, da se lahko uporablja samo v raziskovalne namene (kar pomeni, da se rezultata ne sme podajati na izvidu – torej je neuporaben) dalje 2.) v ponudbi ni predložen CE certifikat za hematološka analizatorja ter 3) v ponudbi niso predložene DoC za ponujeni potrošni material.

Prvi vlagatelj je 6. 1. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se izpodbijano odločitev razveljavi ter se mu odda javno naročilo oziroma podredno, da se ga skladno z ZJN-3 pozove k dopolnitvi oziroma odpravi formalne nepopolnosti ponudbe. Zahteva tudi povrnitev priglašenih stroškov pravnega varstva. Navaja, da je v ponudbi za vse medicinske pripomočke, torej tako za hematološka analizatorja kot tudi za ponujeni potrošni material višjega razreda, priložil Izjave o skladnosti, iz katerih izhajajo vsi bistveni podatki o skladnosti izdelka, vključno s številko EU (CE) certifikata, imenom in identifikacijsko številko priglašenega organa ter uporabljeno potjo ugotavljanja skladnosti, pri čemer lahko proizvajalec Izjave o skladnosti izda le pod pogojem, če je za posamezni produkt predhodno že bil pridobljen CE certifikat. Dodatno prvi vlagatelj izpostavlja, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija) ni natančno definirala, katerega izmed certifikatov je ponudnik dolžan kot dokazilo predložiti v ponudbi. Pojasnjuje, da trenutno veljavna zakonodaja na področju *in vitro* medicinskih pripomočkov določa, da se lahko njihova ustreznost dokazuje s certifikati, ki jih izdajo priglašeni organi in ki izkazujejo skladnost z enim od načinov preverjanja iz prvega odstavka 48. člena Uredbe o *in vitro* medicinskih pripomočkih (EU) 2017/746 (v nadaljevanju: IVDR), pri čemer so v poglavju I Priloge XII opredeljene splošne zahteve in vrste certifikatov, ki jih izdajo priglašeni organi, in sicer: certifikati EU o sistemu vodenja kakovosti, certifikati EU o oceni tehnične dokumentacije, certifikati EU o pregledu tipa in certifikati EU za zagotavljanje kakovosti proizvodnje. Glede na navedeno prvi vlagatelj meni, da s priloženo Izjavo o skladnosti, v kateri je natančno naveden CE certifikat in njegova številka, izpolnjuje obe zahtevi, ki izhajata iz naročnikove razpisne dokumentacije, oziroma da s tem ne le dosega, temveč presega pogoj glede CE certifikata. Tudi sicer meni, da gre v primeru, ko v ponudbi ni predložil kopije certifikata (ki je naveden v Izjavi o skladnosti), zgolj za formalno nepopolnost njegove ponudbe, zaradi česar bi moral imeti možnosti dopolnitve in odprave te nepopolnosti.

Drugi vlagatelj je 6. 1. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se zahtevku za revizijo v celoti ugotovi in razveljavi izpodbijano odločitev, ter zahteva povrnitev priglašenih stroškov pravnega varstva. Navaja, da je izpodbijana odločitev nezakonita, ker je naročnik ni zadostno obrazložil, s čimer je kršil 90. člen ZJN-3 in načelo transparentnosti. Dalje zatrjuje, da je naročnik povsem zmotno ugotovil dejansko stanje, saj njegova ponudba izpolnjuje vse zahtevane elemente javnega naročila. Poudarja, da ponuja hematološki analizator, ki izpolnjuje zahtevo za alternativno metodo za trombocite (PLT-O), kar je v ponudbi tudi izkazal s priloženim

dokumentom »*tehnična specifikacija_BC6200 in BC700*« na strani 2 pod »*Parameters – 52 reportable parameters*«, kjer je naveden parameter PLT-O, vendar z opombo (*), ki je nižje v besedilu tudi dodatno obrazložena, da omenjeni parametri niso mogoči/podprti samo v naslednjih državah: Rusija, Savdska Arabija in Brazilija. Zaradi tega je drugi vlagatelj ta parameter v ponudbi dodatno navedel v rubriki »*30 Research Parameters*«. Dalje zatrjuje, da je zmotna tudi naročnikova ugotovitev, da parameter PLT-O nima IVDR certifikata, saj je prav s priloženimi dokumenti izkazal, da ga ima. Prav tako navaja, da za vse reagente, uporabljene pri meritvi PLT-O (reagenta M-6DR Diluent in M-6 FRDye), razpolaga z Izjavami o skladnosti (dokumente hrani na sedežu v elektronski obliki), iz katerih je razvidno, da sta oba klasificirana in skladna z IVDR. Nadalje kot napačno označi naročnikovo ugotovitev, da ni predložil CE certifikata za analizatorja, saj je v ponudbi med drugim predložil Izjave o skladnosti (DoC) za oba analizatorja in s tem izkazal, da so ponujeni analizatorji skladni z IVDR. Glede naročnikove ugotovitve o nepredložitvi Izjav o skladnosti (DoC) za ponujeni potrošni material drugi vlagatelj navaja še, da je naročnik v navodilih zelo nekonkretno oziroma nejasno zahteval, za katere artikle (postavke) zahteva Izjave o skladnosti, prav tako pa bi ga naročnik, skladno z zakonom, lahko oziroma ga je bil dolžan pozvati k pojasnilu ali dopolnitvi ponudbe, če je menil, da predmetne izjave manjkajo (saj drugi vlagatelj z njimi razpolaga). Posledično naročniku očita, da je ob upoštevanju nepopolnih informacij napačno zaključil, da v ponudbi ni predložil ustreznih dokazil.

Naročnik je drugega vlagatelja po prejemu zahtevka za revizijo z dopisom z dne 8. 1. 2026 pozval k dopolnitvi zahtevka za revizijo, in sicer k predložitvi pooblastila pooblaščenca za zastopanje. Slednjega je drugi vlagatelj še istega dne (tj. 8. 1. 2026) naročniku posredoval preko portala eRevizija.

Naročnik je s sklepoma št. 12/5-26 in št. 12/6 (oba z dne 12. 1. 2026) zahtevka za revizijo prvega in drugega vlagatelja zavrnil ter posledično zavrnil tudi njuni zahtevi za povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo prvega vlagatelja ter odločitev o zahtevku za revizijo drugega vlagatelja).

V odločitvi o zahtevku za revizijo prvega vlagatelja naročnik navaja, da prvi vlagatelj priznava, da zahtevanih dokumentov ni predložil, pri čemer je bila z razpisno dokumentacijo zahtevana predložitev kopije CE certifikata in Izjave o skladnosti, vlagatelj pa je predložil le slednjo. V nasprotju z zatrjevanjem prvega vlagatelja naročnik zatrjuje, da njegova ponudba ni zgolj formalno nepopolna. Ob citiranju določb ZJN-3 v zvezi z dopustnostjo ponudbe ter določb 89. člena ZJN-3 namreč poudarja, da se po praksi Državne revizijske komisije dokazila o skladnosti (CE certifikat) ponujenega predmeta s standardi, ki jih je naročnik zahteval v razpisni dokumentaciji, nanašajo na tisti del ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila. Ob tem naročnik posebej izpostavlja odločitev v zadevi št. 018-090/2025, v kateri je Državna revizijska komisija ugotovila, da je takratni naročnik kršil šesti odstavek 89. člena ZJN-3 s tem, ko je izbranega ponudnika pozval na predložitev manjkajočega certifikata oziroma dokazila o skladnosti pohodnih podestov (vezanih plošč) z zahtevanim standardom. Dalje naročnik pojasnjuje, da brez kopije CE certifikata ni možno preveriti njegove veljavnosti, CE certifikat pa pogojuje tudi veljavnost pripadajočih Izjav o skladnosti, saj je na njih navedena le številka CE certifikata ter naziv in številka priglašenega organa, ne pa veljavnost samega certifikata. Prav tako je Izjava o skladnosti opremljena le z datumom njene izdaje in ne z njeno veljavnostjo, s čimer je naročniku tako v času izvedbe javnega naročila in tudi kasneje onemogočeno preverjanje veljavnosti predloženih dokumentov.

V odločitvi o zahtevku za revizijo drugega vlagatelja naročnik uvodoma, enako kot v odločitvi o zahtevku za revizijo prvega vlagatelja, citira določbe razpisne dokumentacije, določbe ZJN-3 glede dopustnosti in dopolnjevanja ponudb ter stališča Državne revizijske komisije v zvezi

ravnanjem naročnika ob pregledu ponudb, skrbnostjo ponudnikov pri pripravi ponudb in prepovedjo dopolnjevanja ponudb v delih, ki se vežejo na tehnične specifikacije ponudb. Glede na navedeno naročnik vztraja, da drugi vlagatelj za alternativno metodo za trombocite (PLT-O) v ponudbi ni predložil IVDR certifikata, ponudbe v tem delu pa skladno ZJN-3 in stališči Državne revizijske komisije ni dopustno dopolnjevati. Posledično naročnik v fazi predrevizijskega postopka ne more sprejeti certifikata, s katerim drugi vlagatelj dokazuje dopustnost svoje ponudbe. Enako velja tudi glede navedb drugega vlagatelja, s katerimi ta zatrjuje razpolaganje z Izjavami za skladnost za vse meritve PLT-O. Ob tem naročnik poudarja, da je drugi vlagatelj prekludiran z navedbami o nejasnosti razpisne dokumentacije, tudi sicer pa predmetni očitek zavrača, saj je kot dokazilo o skladnosti ponujenih izdelkov z IVDR jasno zahteval predložitev kopij CE certifikata in Izjave o skladnosti. Pojasnjuje, da je drugi vlagatelj predložil Izjavo o skladnosti za ponujene izdelke v sklopu 1, ne pa tudi CE certifikata, na katerega se sklicuje posamična izjava, za sklop 2 pa drugi vlagatelj ni predložil nobene Izjave o skladnosti za ponujene izdelke. V zvezi s pomembnostjo CE certifikata naročnik navaja enake argumente, ki so že izpostavljeni pri povzetku naročnikove utemeljitve odločitve o zahtevku za revizijo prvega vlagatelja. Pri tem naročnik izpostavlja še dejstvo, da se pričetek veljavnosti certifikata na obeh Izjavah o skladnosti, predloženih v ponudbi drugega vlagatelja, razlikuje, čeprav se obe sklicujeta na isti CE certifikat, naročnik pa pri pripravi odločitve o zahtevku za revizijo na spletni strani priglašene organa, ki je naveden kot izdajatelj certifikata, slednjega ni uspel najti. V nadaljevanju naročnik zavrača tudi očitek drugega vlagatelja o nezadostni obrazloženosti izpodbijane odločitve, saj so po njegovi oceni razlogi, zaradi katerih je bila ponudba drugega vlagatelja zavrnjena kot nedopustna, v njej jasno obrazloženi.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 15. 1. 2025 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Prvi in drugi vlagatelj se do naročnikovih navedb iz odločitve o zahtevku za revizijo nista opredelila.

Državna revizijska komisija je po prejemu zahtevkov za revizijo opravila predhodni preizkus v skladu z 31. členom ZPVPJN in ugotovila, da oba zahtevka izpolnjujeta vse pogoje iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, zato ju je sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb obeh vlagateljev in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Skladno s prvim odstavkom 300. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN uporabljajo v revizijskem postopku glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja, se lahko v primeru, kadar teče pred istim sodiščem več pravnih med istimi osebami ali več pravnih, v katerih je ista oseba nasprotnik raznih tožnikov ali raznih tožencev, vse te pravde s sklepom senata združijo za skupno obravnavanje, če se s tem pospeši obravnavanje ali zmanjšajo stroški. O vseh združenih pravnih lahko izda sodišče skupno sodbo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da sta prvi in drugi vlagatelj vložila zahtevek za revizijo v istem postopku oddaje javnega naročila in izpodbijata isto naročnikovo odločitev o (ne)oddaji javnega naročila, zato je obravnavanje zahtevkov za revizijo zaradi pospešitve obravnavanja združila v en revizijski postopek in sprejela skupno odločitev.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Med vlagateljema in naročnikom je spor o tem, ali je naročnik njuni ponudbi zaradi manjkajočih dokazil o izpolnjevanju tehničnih zahtev upravičeno ocenil kot nedopustni.

Naročnikovo ravnanje je treba presoјati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je dopustna ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz izpostavljenih določb ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, katerega ponudba (med drugim) ustreza zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah. Z njimi naročnik opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane lastnosti slednjega, kot so način delovanja in uporabe, stopnja kakovosti, dimenzije, tehnični parametri, proizvodni postopki, okoljske lastnosti itd.

V skladu s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3 mora naročnik tehnične specifikacije navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer na enega izmed načinov, ki so določeni v petem odstavku 68. člena ZJN-3, in sicer:

- a) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, vključno z okoljskimi značilnostmi, če so parametri dovolj natančni, da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila, naročnik pa odda javno naročilo;
- b) s sklicevanjem na tehnične specifikacije in po prednostnem vrstnem redu na nacionalne standarde, ki so prevzeti po evropskih standardih, evropske tehnične ocene oz. evropski ocenjevalni dokument, če se ta uporabi kot podlaga za izdajo evropske tehnične ocene, skupne tehnične specifikacije, mednarodne standarde, druge tehnične referenčne sisteme, ki jih določijo evropski organi za standardizacijo, ali, če teh ni, na nacionalne standarde, nacionalna tehnična soglasja ali nacionalne tehnične specifikacije, povezane s projektiranjem, izračunom in izvedbo gradenj ter uporabo blaga, pri čemer se pri vsakem sklicevanju navede tudi »ali enakovredni«;
- c) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke kot podlago za domnevo skladnosti s temi zahtevami glede delovanja ali funkcionalnosti;
- č) s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke za nekatere značilnosti ter s sklicevanjem na zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke za druge značilnosti.

V zvezi z dokazovanjem izpolnjevanja tehničnih zahtev Državna revizijska komisija pojasnjuje še, da ZJN-3 določa zgolj izhodišča oziroma daje podlago, da lahko naročnik v okviru dokazil zahteva različna tehnična poročila, potrdila, kataloge, certifikate, izjave itd., naročnik pa je tisti, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v vsakem konkretnem primeru posebej določi vrsto dokazil oziroma način dokazovanja tehničnih zahtev v ponudbi.

V obravnavanem primeru je naročnik tehnične zahteve za hematološka analizatorja (z montažo, sukcesivno dobavo potrošnega materiala in njunim vzdrževanjem), ki ju naroča v okviru predmetnega javnega naročila (točka 2 razpisne dokumentacije), podal v dokumentu »*Tehnične specifikacije*«, ob tem pa je kot pogoj za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti (med drugim) v točki 1 poglavja 8.1.4 razpisne dokumentacije podal tudi naslednjo zahtevo:

»Ponudnik zagotavlja ustrezne dokumente za dokazovanje skladnosti z Uredbo o medicinskih pripomočkih (EU) 2017/745 oz. (EU) 2017/746.«

Naročnik je v tej točki razpisne dokumentacije kot dokazilo za izkaz izpolnjevanja predmetne zahteve zahteval *»kopije CE certifikatov in izjave o skladnosti«*.

Kot izhaja iz izpodbijane odločitve, je naročnik ponudbo prvega vlagatelja zavrnil kot nedopustno iz razloga, ker v ponudbi ni predložil CE certifikatov za hematološka analizatorja in za ponujeni potrošni material višjih razredov. Tudi za ponudbo drugega vlagatelja je naročnik (poleg dveh drugih razlogov) ugotovil, da ta za ponujena hematološka analizatorja ni predložil CE certifikata ter posledično njegovo ponudbo zavrnil kot nedopustno.

Glede na to, da drugi vlagatelj med drugim naročniku očita nezadostno obrazložitev izpodbijane odločitve v delu, ki se nanaša na oceno nedopustnosti njegove ponudbe, je Državna revizijska komisija najprej obravnavala predmetni očitek.

V zvezi s predmetnimi revizijskimi navedbami gre pojasniti, da mora odločitev o oddaji javnega naročila, skladno s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3, vsebovati (tudi) razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni izbran (in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo). Dolžnost naročnika torej je, da v primeru zavrnitve posamezne ponudbe (oziroma izključitve gospodarskega subjekta) navede razloge za svojo odločitev, s čimer neizbranemu ponudniku zagotovi možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

Kot pravilno izpostavlja naročnik, niti ZJN-3 niti drugi predpisi ne določajo posebnih kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve razlogov v odločitvi o (ne)oddaji javnega naročila, je pa te skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z njeno prakso (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-218/2017, 018-150/2018, 018-021/2019, 018-053/2020, 018-012/2021, 018-001/2023) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Četudi ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o (ne)oddaji naročila, pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki tvorijo pravno ter dejansko podlago naročnikove odločitve. Razlogi za odločitev morajo biti konkretizirani do takšne mere, da lahko ponudnik v morebitnem postopku uveljavljanja pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel v odločitvi, niso utemeljeni, in da posledično odločitev o (ne)oddaji naročila ali izključitvi ponudbe ni zakonita. Navedeno tako velja tudi v primeru, ko naročnik, skladno s petim odstavkom 90. člena ZJN-3, zaradi razlogov na svoji strani, zavrne vse ponudbe.

V obravnavanem primeru Državna revizijska komisija po pregledu obrazložitve izpodbijane odločitve ugotavlja, da je naročnik jasno in obrazloženo navedel (tri) razloge za zavrnitev ponudbe drugega vlagatelja ter s tem izpodbijano odločitev obrazložil do te mere, da se je drugi vlagatelj

lahko seznanil s konkretnimi razlogi za zavrnitev njegove ponudbe, tj. manjkajoč IVDR certifikat za alternativno metodo za trombocite, nepredložitev CE certifikatov za hematološka analizatorja in nepredložitev Izjav o skladnosti za potrošni material. Drugi vlagatelj je tako lahko vse navedene razloge preveril in se na tej podlagi tudi odločil, da bo zoper naročnikovo odločitev uveljavljal pravno varstvo ter vložil zahtevek za revizijo, v katerem bo lahko navedel vsa relevantna dejstva in predlagal izvedbo dokazov, s katerimi dokazuje njeno nezakonitost. Da so bili drugemu vlagatelju vsi razlogi za naročnikovo zavrnitev njegove ponudbe dani in zadostno obrazloženi ter da mu je bilo s tem omogočeno, da njihovo upravičenost preveri v revizijskem postopku, izhaja tudi iz dejstva, da vlagatelj v zahtevku za revizijo glede vsakega od teh razlogov po vsebini zatrjuje, da le-ti niso utemeljeni.

Upoštevajoč navedeno gre ugotoviti, da je v danem primeru drugemu vlagatelju zagotovljeno pravno varstvo v obsegu, kot ga določa ZPVPJN, zato Državna revizijska komisija njegove (tudi sicer povsem pavšalne) revizijske navedbe o pomanjkljivi in nezadostni obrazložitvi izpodbijane odločitve zavrača kot neutemeljene.

Glede na to, da je naročnik tako za ponudbo prvega kakor tudi za ponudbo drugega vlagatelja kot enega izmed razlogov za zavrnitev njunih ponudb ugotovil manjkajoče CE certifikate, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč revizijske navedbe, pri obeh ponudbah najprej obravnavala zakonitost izpostavljenega razloga.

Med strankami ni sporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v ponudbi prvega in drugega vlagatelja, da nihče od njiju v ponudbah ni predložil CE certifikatov za ponujena hematološka analizatorja, drugi vlagatelj pa tudi ni predložil CE certifikata za ponujeni potrošni material višjih razredov.

Ne glede na umestitev zgoraj citirane določbe razpisne dokumentacije, s katero je naročnik zahteval predložitev dokazil o izpolnjevanju ene od tehničnih zahtev, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila podal jasno in nedvoumno zahtevo, da mora ponudnik kot izkaz ustreznosti ponujene opreme in potrošnega materiala (tj. skladnosti z IVDR) v ponudbi predložiti tako kopije CE certifikatov kot tudi Izjav o skladnosti.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje, da imajo potencialni ponudniki v fazi objave obvestila o naročilu možnost naročniku predlagati spremembe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila; v kolikor naročnik teh predlogov ne sprejme, pa imajo možnost vložiti zahtevek zoper sporno zahtevo iz razpisne dokumentacije, in sicer v rokih, določenih v prvem odstavku 25. člena ZPVPJN. V danem primeru Državna revizijska komisija ugotavlja, da v zvezi s predmetno zahtevo na Portalu javnih naročil ni bilo zastavljeno nobeno vprašanje zainteresiranega ponudnika, prav tako pa v predmetnem postopku zoper to zahtevo (niti zoper katero drugo določbo razpisne dokumentacije) ni bil vложен zahtevek za revizijo. Po poteku roka za prejem ponudb je tako sporna določba razpisne dokumentacije, s katero je naročnik zahteval predložitev CE certifikatov in Izjav v skladnosti, postala aksiom in vanjo ni več dopustno posegati. Posledično v tej fazi, ko sta zahtevka za revizijo vložena zoper naročnikovo odločitev o neoddaji javnega naročila, vlagatelja v zahtevku za revizijo ne moreta več navajati kršitev, ki se nanašajo na vsebino dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, oziroma uveljavljati, da bi naročnik moral kot zadostno sprejeti le eno od zahtevanih dokazil.

Glede na ugotovljeno jasnost naročnikove zahteve po predložitvi obeh vrst dokazil (tj. Izjave o skladnosti in CE certifikata) ter glede na nespornost dejstva, da prvi vlagatelj (nobene vrste) CE certifikatov za ponujena analizatorja in potrošni material višjih razredov v ponudbi ni predložil, so brezpredmetne njegove navedbe o tem, da se skladno z IVDR ustreznost medicinskih

pripomočkov lahko dokazuje z več vrstami CE (EU) certifikatov ter da naročnik v razpisni dokumentaciji ni natančno definiral, katerega od teh certifikatov je dolžan ponudnik predložiti v ponudbi. Iz istega razloga so neutemeljene navedbe prvega vlagatelja o tem, da s priloženo Izjavo o skladnosti, v kateri je naveden CE certifikat in njegova številka, izpolnjuje obe naročnikovi zahtevi iz razpisne dokumentacije (tj. zahtevo po predložitvi Izjave o skladnosti in zahtevo po predložitvi CE certifikata). Kot že ugotovljeno, je namreč naročnikova zahteva po predložitvi obeh vrst dokazil jasna in nedvoumna, prvi vlagatelj pa v ponudbi enega od teh dokazil (tj. CE certifikata) za ponujena analizatorja in potrošni material višjih razredov nesporno ni predložil. Če pa bi bilo mogoče njegove navedbe o tem, da se Izjava o skladnosti izda na podlagi obstoječega CE certifikata in da že navedba številke certifikata na Izjavi o skladnosti potrjuje obstoj CE certifikata, razumeti v smeri, da se zavzema, da bi kot izkaz ustreznosti ponujene opreme in materiala zadoščala zgolj Izjava o skladnosti, pa so predmetne navedbe – upoštevajoč že pojasnjeno prepoved spreminjanja oziroma poseganja v določbe razpisne dokumentacije po poteku roka za prejem ponudb – prepozne in jih zato ni mogoče vsebinsko obravnavati.

Upoštevajoč navedeno gre tudi za navedbe drugega vlagatelja, s katerimi ta zatrjuje, da je s predloženo Izjavo o skladnosti (*»Declarations of Conformity«* – DoC) za oba ponujena analizatorja izkazal, da sta skladna z IVDR, ugotoviti, da te glede na jasnost naročnikove zahteve niso utemeljene. Tudi v primeru drugega vlagatelja je namreč (kot že ugotovljeno) nesporno, da ta v ponudbi ni predložil CE certifikata za ponujena hematološka analizatorja.

V posledici vsega navedenega gre ugotoviti, da je naročnik v danem primeru zaradi tega, ker tako v ponudbi prvega kot tudi v ponudbi drugega vlagatelja niso bili predloženi CE certifikati za vso ponujeno blago, pravilno zaključil, da ponudbi ne vsebujeta vseh dokazil, ki jih je naročnik zahteval kot izkaz izpolnjevanja tehnične zahteve o skladnosti ponujenega blaga z IVDR.

Ne glede na navedeno pa prvi in drugi vlagatelj zatrjujeta še, da bi ju moral naročnik pozvati k pojasnilu ponudbe oziroma predložitvi manjkajočih dokazil.

Revizijske navedbe prvega in drugega vlagatelja o naročnikovi dolžnosti pozivanja k pojasnitvi oziroma dopolnitvi ponudb zaradi manjkajočih CE certifikatov je treba presoati z vidika petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3. Peti odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik v primeru, če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti ponudniki, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva, da ponudniki v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od ponudnika zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj je pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, mogoče objektivno preveriti. V šestem odstavku 89. člena ZJN-3 so določeni elementi ponudbe, ki jih (razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ni dopustno dopolnjevati ali popravljati, in sicer cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV (razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3), in tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

V tej zvezi se gre najprej strinjati z naročnikom, da pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju ali popravku ponudb glede na dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3 ni naročnikova dolžnost, temveč gre le za možnost, za katero se naročnik lahko odloči. Kot je Državna revizijska komisija

že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve št. 018-029/2017, 018-037/2019, 018-098/2020 in 018-087/2023), je glede na dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3 (*»lahko naročnik zahteva«*) možnost pojasnjevanja, dopolnjevanja ali popravljanja ponudbe odvisna od naročnika. Ob upoštevanju omejitev iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3 lahko tako naročnik v primerih, ki so navedeni v petem odstavku 89. člena ZJN-3, od ponudnika zahteva, da predloži manjkajoče dokumente ali jih dopolni, popravi ali pojasni – vendar mu ZJN-3 te dolžnosti ne nalaga.

Ne glede na navedeno pa se gre strinjati z naročnikom tudi v tem, da se dokazila, ki jih naročnik zahteva kot izkaz izpolnjevanja tehničnih zahtev (torej tudi CE certifikati), skladno z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. odločitve v zadevah št. 018-047/2018, 018-078/2018, 018-058/2019, 018-104/2023, 018-091/2024), nanašajo na tisti del ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-047/2018, 018-078/2018, 018-058/2019, 018-104/2023 in 018-091/2024).

Ker torej ponudniki ponudb skladno s šestim odstavkom 89. členom ZJN-3 ne smejo dopolnjevati ali popravljati v delu, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila (z izjemo popravka ali dopolnitve očitne napake, katere v konkretnem primeru ni mogoče ugotoviti oziroma obstoja le-te vlagatelja niti ne zatrujeta), Državna revizijska komisija v danem primeru ugotavlja, da naknadna (tj. po poteku roka za oddajo ponudb) predložitev manjkajočih CE certifikatov v ponudbah prvega in drugega vlagatelja, ne glede na diskrecijsko pravico naročnika v zvezi dopolnjevanjem ponudb, tudi ne bi bila skladna s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3.

V posledici vsega ugotovljenega Državna revizijska komisija zaključuje, da naročniku ni mogoče očitati kršitev določb lastne razpisne dokumentacije in ZJN-3 s tem, ko je ponudbi prvega in drugega vlagatelja zavrnil kot nedopustni iz razloga, ker v ponudbah nista predložila vseh CE certifikatov (oba za hematološka analizatorja, prvi vlagatelj pa tudi za ponujeni potrošni material višjih razredov) in ker ju zaradi manjkajočih dokazil ni pozival k dopolnitvi njunih ponudb.

Glede na to, da je Državna revizijska komisija ugotovila zakonitost naročnikovega ravnanja v zvezi nedopustnostjo ponudbe drugega vlagatelja iz razloga nepredložitve CE certifikata za hematološka analizatorja, v nadaljevanju ni obravnavala ostalih navedb drugega vlagatelja (in v zvezi s tem predlaganih dokazov), ki se nanašajo na druga dva razloga, zaradi katerih je naročnik njegovo ponudbo zavrnil kot nedopustno. Obravnava teh navedb namreč ne bi mogla vplivati na drugačen zaključek naročnika o (ne)dopustnosti ponudbe drugega vlagatelja, posledično pa tudi ne na položaj drugega vlagatelja v predmetnem postopku pravnega varstva in na odločitve Državne revizijske komisije.

Drugi vlagatelj v zahtevku za revizijo predlaga tudi dokaze (v angleškem jeziku), za katere gre v prvi vrsti ugotoviti, da so nesustancirani, saj iz navedb drugega vlagatelja ni razvidno, na katerega izmed očitkov se nanaša posamezni dokaz, posledično pa ni mogoče ugotoviti, katera zatrjevana pravno relevantna dejstva naj bi se z izvedbo teh dokazov potrdila. Ob tem gre še pojasniti, da so v obravnavanem postopku za presojo dopustnosti ponudbe drugega vlagatelja lahko relevantna in upoštevna le dokazila o skladnosti z naročnikovimi zahtevami, ki jih je drugi vlagatelj predložil v postopku oddaje javnega naročila (tj. do roka za predložitev ponudb). Zato Državna revizijska komisija pri presoji tudi iz tega razloga naknadno, tj. v postopku pravnega varstva predloženih dokazil o izpolnjevanju naročnikovih zahtev ne more upoštevati.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da prvi in drugi vlagatelj z zahtevkoma za revizijo nista uspela izkazati očitanih kršitev in s tem povezanih nezakonitosti naročnikovega ravnanja pri izdaji izpodbijane odločitve o oddaji naročila, je na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN njuna zahtevka za revizijo zavrnila kot neutemeljena.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. in 3. točke izreka tega sklepa.

Glede na to, da prvi in drugi vlagatelj z zahtevkoma za revizijo nista uspela, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njuni zahtevi za povrnitev stroškov v celoti zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 4. in 5. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- prvi vlagatelj,
- drugi vlagatelj – po pooblaščenju,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.